

número
especial

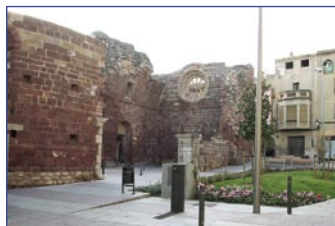
Agost 2007

alcover

butlletí d'informació municipal

**Engega una nova
legislatura**

Resultats electorals - Constitució de l'ajuntament - Les noves regidories

TELÈFONS D'INTERÈS

Oficines municipals	977 76 04 41
Vigilància municipal	629 632 753
Casa de Cultura	977 76 05 95
Biblioteca	977 76 05 95
PIJ	977 76 05 95
Alcover Ràdio	977 76 01 66
Escola Municipal de Música	977 76 06 65
Museu Municipal	977 84 64 52
Llar d'infants Xiu-Xiu	977 84 67 04
CEIP Mare de Déu del Remei	977 84 61 76
IES Fonts del Glorieta	977 76 08 39
CAP Alcover	977 76 06 90
Centre de Dia	977 76 00 83
Llar de Jubilats	977 84 66 89
Deixalleria	609 83 47 99
Serveis Funeraris	977 76 00 64
Jutjat de Pau	977 76 04 41
Taxi	608 63 42 88
Parròquia	977 84 60 82
FECSA Avaries	900 77 00 77
L'Ajuntament t'escolta	900 10 10 01
Mossos d'Esquadra	088
Guàrdia Civil	977 84 60 06
Bombers	085
Emergències	112
Ambulàncies	061
Pius Hospital de Valls	900 61 30 00

@: "els regidors, a un clic!"

Anton Ferré Fons	aferre@alcover.altanet.org
Bonaventura Figueras Busquets	bfigueras@alcover.altanet.org
Julian Sánchez Araque	jsanchez@alcover.altanet.org
M. Rosa Ballesté Pujol	rballesté@alcover.altanet.org
Àngel Mora Clares	amora@alcover.altanet.org
Francesc-Xavier Torrell Camps	xtorrell@alcover.altanet.org
Joan Dolcet Vallverdú	jdolcet@alcover.altanet.org
Joan-Francesc Puig Torbellino	jpui@alcover.altanet.org
Josep M. Maideu i Torres	jmaideu@alcover.altanet.org
Àngel Clares Gallego	aclarés@alcover.altanet.org
M. Isabel Torres i Carnicé	mitorres@alcover.altanet.org

sumari

3 La campanya electoral

4 Nit de llops

5 Les eleccions a cau d'orella

6 Els resultats electorals

7 Constitució del nou ajuntament

10 El primer plenari

12 Entrevista a Anton Ferré, alcalde

15 Els nous regidors

16 Els regidors sortints

23 El nou telemàtic

ALCOVER, BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL
EDICIÓ: Àrea de premsa de l'Ajuntament d'Alcover
ADREÇA: Plaça Nova, 3 43460 - Alcover (l'Alt Camp)
telèfon: 977-760441 fax: 977-760541 www.alcover.cat
MAQUETACIÓ, DISSENY I IMPREMTA: Gràfiques Sant Jordi
FOTOGRAFIA: Jordi Ribellas, Sergi Franch i Ricard Cañellas
CONTACTE A/E: premsa@alcover.altanet.org
www.alcover.cat

www.capalcover.org

ALT CAMP OEST Equip d'Atenció Primària professionals que vetllen per la teva salut

(CAP Alcover La Riba Vilaverd El Milla)

QUI SOM ON SOM QUÈ OFERIM CONSULTORIS

Pàgina Principal Infosalut

Desenvolupament tranquil d'una campanya electoral

Il·lusió, ganes o empena eren alguns dels termes més utilitzats pels candidats alcoverencs que concurren a les eleccions municipals en la nit electoral. Una valoració que es feia en el transcurs de la clàssica penjada de cartells i la corresponent mobilització de simpatitzants i militants de les diferents formacions polítiques. Una penjada que, a diferència de les anteriors eleccions o de la precampanya viscuda en diferents municipis del nostre entorn, es desenvolupava amb un acord signat pels 3 partits per tal de pactar els espais electorals a utilitzar.

Aquest moment era però en realitat l'equador d'una campanya que els partits havien començat força dies abans. Concretament el dissabte 31 de març quan es presentava la candidatura d'Esquerra a Alcover. L'acte va comptar amb les intervencions del diputat i portaveu d'ERC al Congrés, Joan Tardà i Maria Antònia Quintana, presidenta d'ERC de l'Alt Camp, així com la participació de la candidata republicana, Isabel Torres. Al mes de maig, concretament el dissabte 19, ERC presentava el programa "Opció de present, visió de futur", en què segons comunicava Esquerra "es vol posar de manifest que tenen una manera de pensar la política a mig i llarg termini, sense caure -diu el comunicat- en el parany del sectarisme i el partidisme".

CiU, al seu torn, va presentar la candidatura acompanyats del secretari general d'Unió Democràtica de Catalunya i

portaveu adjunt de CiU al Parlament. Els ponents van destacar la profunda renovació de la llista que es presentava i en la joventut dels seus membres que assolien una mitjana de 35 anys. I si va ser el secretari general d'UDC l'encarregat d'obrir els actes públics de la candidatura convergent, unes setmanes més tard, va ser el diputat Carles Campuzano qui va acompanyar la llista en la presentació del programa. Ho va fer el divendres 18 de maig en un acte en el qual van participar, a més, membres de la candidatura com Antoni Llauredó, José Ángel Ramia, Gaspar Caparó, Magdalena Ballesté, Joaquim Jiménez, Àngel Clares i Josep Maria Maideu.

Finalment, amb el lema "Junts molt més per fer!", Alcoverencs pel Canvi-Progrés Municipal va presentar, el divendres 27 d'abril, la seva candidatura per a les eleccions municipals. Alcoverencs pel Canvi va presentar davant d'un gran nombre d'alcoverencs una llista heterogènia, amb persones de diversos àmbits professionals, però també una proposta renovada, amb noves cares que s'incorporen al nou projecte del partit. Una d'aquestes noves adquisicions, Maria Rosa Ballester, va ser l'encarregada d'engegar els parlaments de la presentació de la candidatura. La candidatura d'ApC presentava el programa el divendres 25 de maig, amb les intervencions d'Àngel Mora, Anton Ferré i Jaume Aymí

Acord per a la utilització dels espais de publicitat electoral

Dos dies abans de l'inici oficial de les eleccions municipals, els grups polítics van pactar els espais publicitaris a utilitzar en la campanya. Aquest acord per a la utilització dels espais públics -establert per primera vegada- volia evitar les disputes viscudes en diferents municipis del Camp on la Junta Electoral Central havia hagut d'intervenir per resoldre casos de publicitat electoral fora de termini, apropiació d'espais públics, etcètera.

De manera amistosa i proporcional, l'acord signat pels representants d'ERC, CiU i ApC-PM establia l'organització dels espais publicitaris necessaris per garantir el dret a la informació dels veïns i evitar al mateix temps el farciment desproporcionat i desmesurat de publicitat en la campanya electoral. Així, per a la col·locació dels cartells publicitaris, l'ajuntament posava a disposició de les candidatures panells per exposar la propaganda i concretava els indrets on es col·locarien les diferents pancartes.

La mateixa nit electoral, els partits valoraven per Alcover Ràdio aquesta iniciativa. Àngel Clares de CiU considerava que "la idea és bastant bona i ha estat un acord entre tots els partits, no ha estat una cosa de la gent que ara és a l'ajuntament que sembla que volen apuntar-s'ho com a una idea pròpia. Ha estat un acord a què ja fa dies que vam arribar i en aquestes batalles no hi hem d'entrar". Per part d'Alcoverencs pel Canvi, Anton Ferré assegurava que se sentia content de l'acord, "no sé si sóc el primer satisfet, però subscriu absolutament aquesta iniciativa que ens permetrà apartar aquest conflicte i rivalitat per tal de desembarcar el carrer. Així es poden portar les coses amb més tranquil·litat i més seny". Isabel Torres, d'ERC considerava que aquesta "és una manera de no anar corrent la primera nit electoral a veure qui troba un fanal, o qui pot o no penjar un cartell". En definitiva, un acord satisfactori que podria repetir-se en properes cites electorals.

Entrevistes personals als candidats al programa “Nit de Llops”

Josep Maria Maideu, Lluís Català i Maria Rosa Ballesté van anar passant pel programa “Nit de Llops” amb motiu de les eleccions municipals. Com fa quatre anys, en Siscu i la Laia Fuguet van conversar amb membres de les diferents llistes perquè expliquessin la seva infantesa, la seva etapa a l'escola, els professors... tota una trajectòria vital que fan les persones i les vincula al poble, als seus neguits i interessos. A diferència de les passades eleccions, “Nit de Llops” no va convidar tots els caps de llista que haurien repetit l'experiència. Veus i cares noves. I noves històries.

Així, en aquest espai d'entrevistes personals vam poder conèixer aspectes i acostar-nos a la personalitat de Josep Maria Maideu, Maria Rosa Ballesté i Lluís Català. Un seguit d'entrevistes que ens donen l'oportunitat de trobar complicitats i històries desconegudes de la mà dels convidats. Atansar-se a la seva infantesa, potser una mica la de tots, i entendre el compromís escollit per formar part d'una llista electoral o esdevenir representant de l'ajuntament.

Entrevista a Josep Maria Maideu, candidat de CiU

Ens acostem a la comarca

Dins la programació de la ràdio amb motiu de les eleccions van ser preparats un seguit d'espais dedicats a conèixer l'actualitat dels diferents municipis. Així, vam conversar amb Josep Jesús Escoda, alcalde d'Aiguamúrcia i el que era en aquell moment president del Consell Comarcal; Mateu Montserrat, alcalde del Pla de Santa Maria; Josep Comas, alcalde de Vila-rodona, i Josep Lluís Cusidó, alcalde de Vallmoll. Possiblement molts de nosaltres hem llegit o escoltat algunes de les informacions sobre aquests municipis que feien referència als projectes municipals, les propostes a tirar endavant, les demandes dels veïns o la situació econòmica i de desenvolupament d'infraestructures en cada poble. Un nivell que ens ajudi a veure la situació de la política comarcal, fent tant sols un cop d'orella a les veus dels alcaldes.

“Val la pena compartir el Centre de Dia de Vila-rodona mitjançant un conveni entre els municipis”. Josep Jesús Escoda, l'alcalde d'Aiguamúrcia, ens explicava diferents visions sobre la política municipal pel que fa a compartir recursos i equipaments, el transport públic o les dificultats per gestionar un municipi extens i amb nuclis de població dispersos. Un poble que encara manté la seva vitalitat pel que fa al sector primari i, en concret, a la pagesia. El plantejament tranquil i assossegat d'urbanisme a Aiguamúrcia els permet la preservació del paisatge, i tal i com assegura l'alcalde, obre portes al desenvolupament del turisme. A banda, feia referència a les inversions previstes a la zona d'influència del seu municipi: la possibilitat de construcció del quart institut a la comarca al Pla de Santa Maria o la construcció del Centre de Dia a Vila-rodona.

“Segons l'estudi que ha fet SOREA, podem créixer entre 8.000 i 10.000 habitants amb l'aigua que tenim sense preocupació”. Així d'optimista es mostrava Mateu Montserrat

sobre les possibilitats de creixement del Pla. L'alcalde del Pla manifestava el seu desencís perquè el quart institut de la comarca no es construís finalment al Pla de Santa Maria. A més, el creixement urbanístic inclòs a les Normes subsidiàries del 1992 i en el futur Pla General per reordenar el poble, els futurs espais per urbanitzar, l'agenda 21, els equipaments educatius com la llar d'infants, els serveis per a la gent gran, són encara assignatures pendents que podran resoldre en els propers anys, gràcies a l'àmplia majoria amb què compta CiU en aquest municipi.

“És curiós que te n'enteris que hi haurà un quart institut a l'àmbit rural per la premsa”. Per a Josep Maria Comas, el projecte del quart institut de la comarca va ser un tema “mal portat” i “netament partidista”, que no havia tingut en compte l'opinió dels municipis afectats. A banda, parla de la construcció del futur Centre de Dia del municipi, del model de gestió i la satisfacció de l'Àrea Bàsica de Salut, de les 27 hectàrees de sòl industrial previstes al municipi i les possibilitats de creixement econòmic de Vila-rodona.

“Constato que l'oposició ha intentat destruir iniciatives per al futur del poble”, Josep Lluís Cusidó, alcalde de Vallmoll, ens explicava el model d'urbanització de “ciutat jardí”, la relació amb l'oposició i l'ampliació de l'àrea de sòl industrial. Qüestions que aquest veterà alcalde (des del 1991) ens explicava. A banda, la proximitat de l'àrea residencial de Vallmoll a l'estació del Camp, segons l'alcalde obre expectatives de creixement. Vallmoll és avui una “ciutat jardí” que està regulada per l'alçada dels edificis, amb habitatges unifamiliars o multifamiliars, “per donar resposta a la demanda industrial i a les persones que amb una certa qualificació professional poden accedir a aquests habitatges”, descriu l'alcalde del PSC. Finalment, una qüestió controvertida: la relació amb l'oposició.

De dreta a esquerra; l'equip que participà en la retransmissió de la llarga jornada electoral: Siscu Fuguet, Jordi Roca, Jordi Masqué, Sergi Franch, Oriol Fuguet (dret), Fermí Santamaria (dret), Josep Batet, Raul Casares, Laia Fuguet i Xavi Roca. Hi van ser presents al programa Martí Yebras i Pere Garcia (absents en la imatge)

Les eleccions a cau d'orella

Alcover Ràdio va oferir un conjunt d'espais per acostar als veïns l'actualitat generada per les eleccions municipals. Aquests programes -tres entrevistes i el debat electoral- han posat a cau d'orella les propostes, projectes o persones que feien una fotografia prou aproximada de les opcions polítiques. És evident que la necessitat d'aprofundir en el debat democràtic a peu de carrer significa donar valor a les iniciatives col·lectives, a les propostes que els partits polítics posen sobre la taula i fan arribar al conjunt del poble. La il·lusió que es pot generar en el conjunt del poble, o l'engrescament del període electoral -certament relatiu, vistes les dades de participació- genera una quantitat d'actes públics, entrevistes i visites als veïns que motiva el debat.

Però d'una manera personal, despullant-se davant d'un micròfon, els candidats van explicar el que pensaven. Donar-nos l'oportunitat perquè des de la intimitat de casa, els veïns poguéssim saber quines són les propostes de programa. La necessitat de participar passa per la informació, però accedir a aquesta obertament i sense filtres, ja és més complicat. Anar als actes que es realitzen, llegir-se el programa, són les opcions que posen a l'abast els partits. Però des del punt de vista del treball de la ràdio, l'esforç i la imaginació han estat en la utilització de diferents canals, com més accessibles millor per facilitar la reflexió.

La gent que vota, i els que no voten, tenen el dret de conèixer i saber què és el que s'està proposant, trencant el fenomen de "a mi m'han dit que", perquè cadascú en faci la seva pròpia reflexió, d'una manera personal. Tres entrevistes amb un mateix format i estructura que anaven seguint els punts més destacats de cadascun dels programes, aprofundint les argumentacions sobre els projectes proposats. Aquest és el fons.

Però la forma, en el cas de les entrevistes, vol dir la manera de presentar-se davant la gent, acostar-se als veïns i aprofitar el canal. Treure-li el suc als 60 minuts de conversa perquè d'una manera natural es puguin explicar coses.

Aquest fet, sense cap dubte és un dels valors que en la comunicació local més és té en compte. Potser, es valora tant perquè l'exercici de la política per una banda i el periodisme per l'altra -sovint de bracet- fan que la gent estigui una mica tipa de tòpics, de mitges veritats, en el parlar i no dir res, i de discursos circulars i repetits. Trencar aquestes dinàmiques que es poden produir en d'altres nivells, humanitzar la relació informativa amb els veïns és un objectiu tant o més lloable que les campanyes electorals basades en l'emissió de falques publicitàries de 20 segons, les sin-tonies enganxoses i els eslògans curts i neutres. Hem volgut superar-ho amb un plantejament més ric i positiu, des del punt de vista del debat col·lectiu.

En el debat, cada candidat va exposar el contrast de les propostes i l'anàlisi sobre la situació del poble i la necessitat que s'engeguin determinades iniciatives. Aquesta és la funció d'un mitjà de comunicació local. Allò important és que hi hagi moguda, que tothom pugui dir el que pensa lliurement, i creure -i donar credibilitat- en allò que s'està dient. A més, incidir en la capacitat i l'oportunitat que tots els veïns tenen de disposar en un sobre l'opció escollida. Aquest és el principal valor d'aquests espais i la tasca de la ràdio.

Del conjunt de persones que governarà l'ajuntament, és tant important -informativament parlant- el grup que és a l'equip de govern, com els representants que es troben a l'oposició. Perquè no genera tant interès el número de representants que se situen a una banda o altra sinó els punts de vista enriquidors i positius. A la gent que vota, els agrada veure com els representants escollits -siguin o no a l'equip de govern- assumeixen la responsabilitat d'explicar què és el que fan i proposen a la casa del comú. Per aquest motiu, i a partir del mes de setembre es reprèn l'espai de tertúlia i informació Aldea Local. Serà el darrer dimecres de cada mes, una oportunitat per explicar als veïns i donar-ne comptes la feina feta des de l'ajuntament. Perquè a la ràdio, ens ho creiem.

MUNICIPALS 2007

Partits	Vots	%	Regidors
APC-PM	1.460	70,84 %	8
CiU	327	15,87 %	2
ERC-AM	224	10,87 %	1

Districte censal 1 / seccio 1 Mesa A		Districte censal 1 / seccio 1 Mesa B		Districte censal 2 / seccio 1 Mesa A		Districte censal 2 / seccio 1 Mesa B	
Censats	923	Censats	984	Censats	806	Censats	791
Vots emesos	583	Vots emesos	635	Vots emesos	430	Vots emesos	436
Vots en blanc	7	Vots en blanc	21	Vots en blanc	11	Vots en blanc	11
Vots nuls	5	Vots nuls	2	Vots nuls	4	Vots nuls	12
ApC-PM	427	ApC-PM	447	ApC-PM	288	ApC-PM	298
CiU	90	CiU	100	CiU	76	CiU	61
ERC	54	ERC	65	ERC	51	ERC	54

comparativa respecte comicis anteriors

MUNICIPALS 2003

Partits	Vots	%	Regidors
APC	1.466	68,30 %	8
CiU	534	22,16 %	2
ERC-AM	185	7,68 %	1

MUNICIPALS 1999

Partits	Vots	%	Regidors
APC	974	42,93 %	5
CiU	711	31,34 %	4
ERC	241	10,62 %	1
PSC	210	9,26 %	1
PP	102	4,50 %	0

Quilometre zero de la legislatura

La sala de plens va ser l'escenari de la constitució de l'ajuntament d'Alcover. Un esdeveniment que va tenir lloc en el moment en què la majoria d'ajuntaments acomplien aquest tràmit arreu del país. D'aquesta manera es dona per acabat el procés electoral que s'encetava amb l'inici oficial de la campanya electoral. El consistori format per 8 regidors d'Alcoverencs pel Canvi (ApC), 2 de Convergència i Unió (CiU) i 1 d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) manté la representació

Intervenció d'Àngel Mora, portaveu del grup municipal d'Alcoverencs pel Canvi-PM

"Amigues i amics,

El fet que ens trobem avui aquí onze persones, disposades a formar part del consistori durant els propers 4 anys, és només fruit de la voluntat del poble, que així ho va expressar a les urnes el passat 27 de maig. Aquesta veu popular, que té la facultat de jutjar i dictar sentència, va recolzar majoritàriament el projecte presentat per Alcoverencs pel Canvi – Progrés Municipal, agrupació a la qual represento. És obvi que el principal objectiu, tant de les persones que avui ocupem aquestes cadires com de les que les van ocupar anteriorment, és treballar pel nostre poble i pels nostres veïns. Com és obvi que la representativitat del nostre grup ens permetrà formar un govern sòlid i estable per als propers quatre anys i que actuarà amb la coherència i honestetat que ha demostrat fins ara. És obvi també que posarem tots els mitjans que siguem capaços d'imaginar i d'altres perquè els regidors de la resta de forces polítiques siguin partípeps de les grans decisions municipals i de les no tan grans, tal com hem fet fins ara, per tal que pugueu veure complert l'objectiu pel qual sou aquí i que us honora. I és que no ens ho plantejem de cap altra manera.

de la passada legislatura. El protocol, tal i com assenyalava la llei de règim electoral, va ser seguit d'aquesta manera: constitució de la mesa d'edat, formada pels electes de major i menor edat, en aquest cas Julián Sanchez i Joan Dolcet, respectivament, i la secretària de la corporació. Seguidament la comprovació de credencials i les votacions. Isabel Torres, del grup municipal d'ERC obtingué un vot, Josep Maria Maideu, de CiU, 2 vots i Anton Ferré d'ApC, 8 vots.

I ara permeteu-me que us parli de l'Anton Ferré, l'Anton; persona que conec des de fa molts anys, però que des de fa 8, conec molt bé. Quan el 1999, Alcoverencs pel Canvi va començar a governar aquest poble, del bracet del PSC, l'Anton va assumir la responsabilitat del lideratge en la figura d'alcalde. Una responsabilitat gens fàcil si tenim en compte que tot el que l'envoltava era nou i no hi havia un coneixement previ de les tasques que es duen a terme en un ajuntament. L'Anton va superar aquesta fase ingrata de forma excel·lent només amb la seva capacitat d'escoltar i la seva voluntat de treball. Des del primer dia va ser un digne representant municipal, però avui és tot un senyor alcalde. Perquè volem que continuï sent l'alcalde d'Alcover els propers quatre anys, i perquè els nostres convilatans, de forma majoritària, així ens ho han fet saber, els regidors electes de l'agrupació a la qual represento li donarem el nostre suport, i li volem manifestar la nostra fidelitat tot posant a la seva disposició tot allò que la nostra humil persona sigui capaç de donar de si.

"VOTARÉ A ESTE ALCALDE MIENTRAS VIVA" em deia fa poc un veí del poble. Jo des d'aquí li desitjo llarga vida per tal que, en un futur, pugui donar suport a molts altres alcaldes.

MOLTES GRÀCIES"

Intervenció d'Isabel Torres, poraveu del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC)

"El grup d'Esquerra Republicana de Catalunya ha decidit votar pel seu representant, per mi mateixa, per solidaritat i respecte a la gent que ha dipositat la seva confiança en la nostra candidatura. Dir que seguirem treballant pel poble d'Alcover com hem fet en els últims 8 anys, on hem tingut representació a l'ajuntament i intentant treballar al màxim possible pel nostre poble. Gràcies".

Intervenció de Josep Maria Maideu, portaveu del grup municipal de Convergència i Unió (CiU)

"Igualment, com Esquerra hem votat fidels als nostres votants: ens hem votat a nosaltres mateixos. I bé, esperem fer alguna cosa durant aquests quatre anys. Esperem demostrar-los-ho. Creiem que treballant i amb esforç això pot canviar, podem ser un grup que tingui més representació a l'ajuntament. Gràcies".

Discurs d'investidura d'Anton Ferré

Molt bon dia a tots.

En primer lloc, vull felicitar a cadascun dels regidors aquí presents pel seu nomenament com a regidors d'aquest ajuntament, desitjant-vos molta sort i posant-me a la vostra disposició per tot allò que us pugui oferir.

Agrair també, com no pot ser d'altra manera, a tots els companys de candidatura, a tota la gent que avui ens acompanya i al suport d'un poble que d'una forma majoritària ha dipositat la confiança en mi i el nostre grup per conduir aquest poble durant els propers 4 anys.

Ser l'alcalde del meu poble és un privilegi que em fa molt feliç. M'esforçaré cada dia per retornar-vos amb escreix aquest orgull, posant tota la meva capacitat i el meu esforç al servei vostre.

Un record i un reconeixement a les persones i a la tasca que han desenvolupat els quatre regidors que ens han acompanyat durant els últims 4 anys i que no renoven aquest nou mandat. Són: el Sr. Pere Garcia Vidal, el Sr. Jordi Bové Tombas, el Sr. Vicenç Lloret Roig i la Sra. M. Jesús Comino Montes.

I si em permeteu una feblesa, em vull referir especialment al Vicenç i a la M. Jesús: realment ha estat un honor compartir aquests 8 anys amb vosaltres, m'heu regalat la vostra amistat i hem compartit moltes vivències junts que fa que aquest moment sigui especialment entranyable i aprofito la solemnitat d'aquest acte per fer-vos a tots un just homenatge.

Penso que també és un bon moment per manifestar el meu agraïment a tots els treballadors i treballadores d'aquest ajuntament. De ben segur que la bona feina realitzada per ells ha estat decisiva en les millores que ha viscut el nostre poble. El compromís i la feina ben feta de bona part d'aquest col·lectiu amb l'ajuntament fa que més que treballadors, puguem parlar de col·laboradors.

També em vull referir a l'experiència viscuda amb el projecte d'Alcoverencs pel Canvi – Progrés Municipal. L'exigència i qualitat humana de tota la gent que col·labora amb nosaltres m'ha enriquit com a persona i m'ha fet viure una experiència irreplicable. Sabeu que sense vosaltres, res de tot això no hagués estat possible i sapiguen que us continuem necessitant al nostre costat. Estic segur que tots junts serem capaços de vèncer els obstacles que es vagin presentant i aconseguirem els reptes que ens esperen en aquest nou període.

I si em permeteu una altra feblesa, i per tancar aquest capítol d'agraïments, no puc deixar de reconèixer el paper tant important que la meua família ha jugat, el patiment, la paciència, el coratge i el suport, sobretot el suport que en cada moment m'han transmès durant tots aquests anys. A ells, i crec que també es pot fer extensiu a molts dels que, com vosaltres, decideixen dedicar-se a la cosa pública, vull dedicar-los-ho i compartir amb ells aquests moments tan emotius.

Estem doncs a punt per encetar una nova legislatura. Darrere queden anys de bonança que ens han permès fer

un pas important en la millora i modernització del nostre poble. Però això no ha de ser motiu d'autocomplaença, sinó ben al contrari, d'exigència i d'ambició per continuar construint l'Alcover del futur

Em comprometo a continuar pel mateix camí que ara fa just 8 anys vàrem començar. No podem desviar-nos gens ni mica, i el llarg trajecte ja recorregut ens ha de servir per continuar caminant amb un pas més segur i més ferm. I en aquest sentit, 3 compromisos que m'han d'acompanyar durant aquesta nova legislatura i que d'alguna manera han d'orientar l'estil i les pautes d'aquesta legislatura: ser un alcalde eficaç, un alcalde proper i un alcalde de tots.

Eficaç per dur a terme el nostre programa, un conjunt de propostes ambicioses que caldrà el màxim esforç per complir amb tots i cadascun dels compromisos. Eficaç per solucionar els problemes dels nostres convecutans, els més grans però també els més petits. Eficaç perquè guanyem en qualitat de vida i no perdem la nostra personalitat de poble. I eficaç també per posicionar Alcover com un referent en l'àmbit del Camp de Tarragona.

***"vull continuar sent un
alcalde que es barreja i es
confon amb la gent"***

Proper perquè vull continuar sent un alcalde que es barreja i es confon amb la gent, capaç de crear una relació d'igual a igual, de tu a tu amb tots els veïns. Ens agrada escoltar la remor de la gent, sentir el seu alè, només aconseguint aquesta proximitat es pot ser capaç d'adonar-te'n de les mancances, dels problemes, de les reivindicacions de la gent. Em comprometo a continuar tenint les portes de l'ajuntament i de l'alcaldia obertes de bat a bat perquè tots els alcoverencs tinguin la facilitat i l'oportunitat de ser hostes del que és també casa seva.

I un alcalde de tots i per a tots. I això vol dir treballar amb la mà estesa als grups de l'oposició, tal i com ja els hem expressat amb unes converses que hem mantingut aquests darrers dies. Penso fermament que, independentment dels resultats electorals i de les majories que en puguin resultar, tots tenim la mateixa part proindivisa de representació popular, ningú en té més que un altre, i per tant hem de ser conseqüents amb aquest principi, perquè cadascú, des

del seu lloc, pugui desenvolupar la seva tasca amb tota la dignitat que mereix.

També ser alcalde de tots significa governar per a tots, no que més criden o per a aquells que tenen uns interessos més compromesos. També ho hem de fer per als que callen, pels que no demanen, i tal com assenyala el nostre compromís electoral hem de contribuir, també des de l'àmbit municipal, a fer efectiu aquest principi tan elemental com es la igualtat d'oportunitats, fent especial incidència en aquells sectors de població més desfavorits.

I des d'una altra banda, crec que avui és un dia apropiat per transmetre una reflexió personal. Fa referència a l'evi-

***"La més eficaç de les revolucions
possibles és la que comença en la
persona i acaba en la societat"***

dent i perillosa crisi de valors que pateix la nostra societat i que té, a veure amb l'egoisme i l'individualisme.

La individualitat és el principi, és la pauta que -malauradament- guia el comportament de la societat d'avui. Cada vegada més, l'individu sobresurt per damunt de la col·lectivitat. Volem estar bé nosaltres, sense importar-nos tant - de vegades gens - el que passi al nostre costat.

Aquesta individualisme sorgeix d'una societat que és filla d'una evolució que va costar molt aconseguir que els drets més elementals arribessin als treballadors, als infants, a les dones, en definitiva tinguessin caràcter de drets universals. Vam reclamar i vàrem lluitar durant molt de temps per aconseguir-los, tant de temps que gairebé ens hem oblidat d'una cosa tan elemental com que tot dret comporta un deure. La convivència és una moneda amb dues cares, si no és així aquesta moneda no té cap valor.

No som aquí per canviar el món, però dintre de la nostra petita i concreta realitat que és Alcover, hem d'intentar que el nostre comportament sigui digne de l'encàrrec que el poble d'Alcover ens ha donat. Us proposo una fórmula per aconseguir-ho: harmonitzar la moral desitjada en els altres amb la conducta practicada per nosaltres

La més eficaç de les revolucions possibles és la que comença en la persona i acaba en la societat. Només així serem capaços d'evolucionar. No sé si hem d'aspirar a ser bons però sí que estic segur que hem de lluitar per ser millors.

Em comprometo a ser digne de la confiança que el poble d'Alcover m'ha donat, amb la voluntat de continuar sent un fidel servidor de tots els alcoverencs i tant de bo que el meu, el nostre testimoni serveixi per dibuixar un poble més just i un poble més feliç.

Com diu Aristòtil: "l'esperança és el somni de l'home despert". Volem estar ben desperts perquè la nostra esperança col·lectiva ens faci somiar en un poble millor. Us convoco a tots a treballar fermament per aconseguir-ho.

Moltes gràcies".

El primer plenari de la legislatura

L'adjudicació de les obres de construcció del camp de gespa artificial a la zona esportiva, l'aprovació del pla parcial de Masies Catalanes i la venda de dues parcel·les al Polígon Industrial de Roques Roges són algunes de les qüestions tractades en el plenari que es va celebrar el dilluns 25 de juny a un quart d'onze de la nit a l'ajuntament d'Alcover. Aquestes tres qüestions van ser aprovades per unanimitat en el primer dels plenaries de la legislatura. A banda, l'Ajuntament va manifestar per unanimitat el seu suport al pla educatiu d'entorn local que implicarà els diferents centres educatius municipals.

Dins del plenari el primer punt feia referència a la pre-

sentació de l'organigrama municipal, de les regidories i les comissions. En l'apartat de prec i preguntes, Àngel Clares, del grup de CiU, va interessar-se per la gestió de les parcel·les de propietat municipal del Polígon Industrial Roques Roges. Al seu torn, Isabel Torres, d'ERC, va fer un prec perquè fossin publicats els sous i les retribucions dels càrrecs electes de l'ajuntament. Sous, comissions i retribucions que van presentar-se al ple i que van obtenir el vot negatiu del grup d'ERC, "per l'import desmesurat del preu d'assistència a les comissions" i el de CiU. "Trobem que el sou de l'alcalde és un pel desmesurat", assegurà Josep Maria Maideu.

Comissió informativa de serveis socials, salut pública, cultura, joventut, educació i esports

President:	Àngel Mora
Vocal ApC-PM:	Rosa Ballesté
Vocal ApC-PM:	Joan Dolcet
Vocal CiU:	Josep M. Maideu
Vocal ERC:	M. Isabel Torres

Comissió informativa d'obres i serveis, via pública, medi ambient i turisme

President:	Ventura Figueras
Vocal ApC-PM:	Julian Sánchez
Vocal ApC-PM:	Xavi Torrell
Vocal CiU:	Josep M. Maideu
Vocal ERC:	M. Isabel Torres

Comissió informativa d'hisenda, urbanisme, governació i comunicació

President:	Ànton Ferré
Vocal ApC-PM:	Julian Sánchez
Vocal ApC-PM:	Joan Puig
Vocal CiU:	Àngel Clares
Vocal ERC:	M. Isabel Torres

Comissió informativa especial

President:	Anton Ferré
Vocals:	La resta de membres del consistori

Junta de portaveus

President:	Anton Ferré Fons
Vocals:	Àngel Mora Clares, com a portaveu del grup municipal d'APC-PM Josep M. Maideu Torres, com a portaveu del grup municipal de CiU M. Isabel Torres Carnicé, com a portaveu del grup municipal d'ERC

Representant municipal davant el Consell Escolar

Àngel Mora Clares, com a representant de l'Ajuntament davant al Consell Escolar del CEIP Mare de Déu del Remei i IES Fonts del Glorieta.

Representant municipal davant el Patronat del Museu Municipal d'Alcover

Xavier Torrell Camps, com a representant de l'Ajuntament davant el Patronat del Museu Municipal.

Representant municipal davant de Junes de Compensació.

Anton Ferré Fons, com a representant de l'Ajuntament davant de Junes de Compensació.

Representant municipal davant del Consell d'Administració de la Ràdio Municipal

Joan Puig Torbellino, com a representant de l'Ajuntament davant del Consell d'Administració de la Ràdio Municipal.

Atribucions de l'alcaldia delegades a la junta de govern

- 1.- Aprovar l'oferta d'ocupació d'acord amb el pressupost i la plantilla aprovat pel Ple, aprovar les bases de les proves per la selecció de personal i pels concursos de provisió de llocs de treball i distribuir les retribucions complementàries que no siguin fixes i periòdiques.
- 2.- Les aprovacions dels instruments de planejament de desenvolupament del planejament general no expressament atribuïdes al Ple, així com la dels instruments de gestió urbanística i dels projectes d'urbanització.
- 3.- Sancionar les faltes de desobediència a la seva autoritat o per infracció de les ordenances municipals, exceptuant els casos en què aquesta facultat estigui atribuïda a altres òrgans (sempre que no comportin separació del servei als funcionaris i acomiadament del personal laboral).
- 4.- L'adquisició de béns i drets quan el seu valor no superi el 10 per 100% dels recursos ordinaris del pressupost ni els 3.000.000 d'euros, així com l'alineació del patrimoni que no superi el percentatge ni la quantia indicats en els següents supòsits: la de béns immobles, sempre que estigui previst en el pressupost.
La de béns mobles, exceptuant els declarats de valor històric o artístic els quals la seva alienació no es trobi prevista al pressupost.
- 5.- L'atorgament de les llicències, exceptuant que les lleis sectorials ho atribueixin expressament al Ple o a la Comissió de Govern, fent excepció expressa de les llicències amb un pressupost inferior a 30.000 euros.

Règim d'indemnitzacions a favor dels membres de la corporació

CONCEPTE	IMPORT
Per assistència a sessions del Ple de la corporació	60 € /sessió
Per assistència a sessions de la Junta Local de Govern	120 € /sessió
Per assistència a sessions de la Comissió Informativa Especial	35 € /sessió
Per assistència a les Comissions Executives de Control i Seguiment	70 € /sessió
Per assistència a les Comissions Informatives	20 € /sessió
Per assistència a Junta de Portaveus	20 € /sessió

a favor dels Grups Polítics Municipals, una assignació econòmica de caràcter mensual que constarà de:

Component fix,	de 6,01 euros per grup.
Component variable,	24,04 euros per regidor.

Junta local de govern

President:	Anton Ferré Fons
Vocals:	Julián Sánchez Araque Àngel Mora Clares Xavier Torrell Camps

La periodicitat de les sessions és mensual i es realitzaran el tercer dijous no festiu de cada mes, a les 22 hores a la sala de plens de l'Ajuntament, prèvia convocatòria. La periodicitat assenyalada podrà modificar-se a criteri de l'alcaldia, a la qual es faculta, quan la convocatòria coincideix amb períodes de vacances, avançant-se o endarrerint-se en funció d'obtenir una millor gestió en els assumptes municipals.

Règim de dedicació i retributiu dels càrrecs electes de la corporació

L'ALCALDE:

Anton Ferré Fons exercirà aquest càrrec amb dedicació exclusiva tal i com venia exercint fins al moment amb un import de retribució brut anual de 44.820,36 euros.

REGIDOR DE SERVEIS I TRESORER DE LA CORPORACIÓ

Bonaventura Figueras Busquets exercirà aquest càrrec amb dedicació parcial tal i com venia exercint fins el moment amb un import de retribució brut anual, de 11.218,60 euros

Aquesta retribució es percebrà en catorze pagues, dotze corresponents a les mensualitats de l'any i les dues restants corresponents a les mensualitats de juny i desembre, i donant-los d'alta al règim general de la Seguretat Social.

L'alcalde i el regidor de serveis no reben indemnització de cap tipus.

“Amb la feina més o menys ben feta i amb honestetat la gent hauria de participar quan se la convoca a unes eleccions”

4 anys més. Alcoverencs pel Canvi amb Anton Ferré al capdavant veuen com la perspectiva de treball amb vuit regidors al capdavant permetrà enllestir allò que està escrit al programa electoral. Aquest és el compromís que des del 1999 la candidatura de progrés ha pres amb el poble d'Alcover. Al marge dels reptes i els projectes assumibles en la present legislatura, Ferré assegura que la participació de la gent és un dels objectius de l'ajuntament.

40,5 per cent dels alcoverencs que estaven citats a votar no es van sentir seduïts per fer-ho el 27 de maig. Uns resultats insòlits per la majoria que dona a Alcoverencs pel Canvi però també per la baixa participació...

Sí, sembla que una cosa no vagi amb l'altra. Insòlits perquè mantenir un percentatge i fins i tot augmentar-lo és complicat. Vam posar el llistó molt alt el 2003 i era difícil mantenir la influència en el panorama polític municipal. Sabíem de la complicació de mantenir aquests resultats. Amb

el llacet negre de la participació, haig de dir que per a mi ha estat una petita decepció. Honestament penso que des de l'ajuntament no hem donat motius perquè la gent s'allunyi d'aquest compromís, d'aquesta actitud democràtica que representa anar a votar. Haurem de veure quin és el sentit i les circumstàncies d'aquesta baixa participació.

Repassem els índexs de participació: el 1999 un 76,45%, el 2003 un 74,77%, i el 59,67% en aquestes darreres municipals...

Diríem que l'alegria o la satisfacció no és plena per culpa d'aquest índex -molt baix- de participació. Possiblement també ha ajudat -sense molestar a ningú- que hi havia una certa calma o uns papers preassignats en aquestes eleccions. Poques coses en dubte, sense una rivalitat o una incertesa com hi havia hagut el 1999, o el dinamisme polític alt del 2003. Aquesta situació de calma política -no diré d'entesa, però sí d'un cert relaxament-, pot haver encomanat el nostre electorat i fer pensar que això podia continuar sense ser necessari anar a votar.

L'alcalde de Reus i diputat al Parlament ha atribuït l'abstenció al fet que el seu electorat estava molt tranquil, és això?

No ho sé. Sempre he cregut que les eleccions municipals malgrat l'"estorb" -deixa'm dir-ho així- que determinats polítics vulguin fer entendre que són unes eleccions legislatives qualsevol, perquè els discursos que sents a la televisió -el mitjà massiu i que arriba a tot arreu- ens ubiquen en un context de legislatives. Els protagonistes sempre són els mateixos. No són els candidats, no són les eleccions de la gent que vol ser alcalde, continuen apareixent els secretaris generals del partit de l'oposició, els presidents dels governs i tot plegat. Bona part de culpa de l'abstenció és aquí.

Però jo continuo creient que les municipals, les eleccions locals, tenen una autonomia i una singularitat pròpia. I res tenen a veure amb d'altres trifulgues, altres escenaris ni problemàtiques que poden ser d'un nivell molt més general. A nivell global això no s'ha sabut separar suficientment. I aquí sí que discrepo amb l'alcalde de Reus. Jo vull pensar que si les coses es fan ben fetes i hi ha una satisfacció, la gent hauria d'anar a votar. Si els servidors públics han fet la feina més o menys ben feta i amb honestat el retorn hauria de ser que la gent participi quan se la convoca, votant aquelles persones que creguin que valen la pena. El joc és aquest. Entenc que la gent s'allunyi de la política quan l'exemple que determinades situacions i persones fan, possibiliten, aquesta situació, i crec que a Alcover això no ha passat. I d'aquí la meua decepció.

*"L'important és
que siguem capaços d'arribar
als domicilis i resoldre
els problemes, a partir d'aquí
tot tindrà molt més sentit."*

El 16 de juny es va constituir l'ajuntament i es comencen a aplicar a partir d'aquest punt les propostes de programa, parlava el programa d'ApC de participació. Això lliga amb la qüestió de l'abstenció?

Sí, és clar. En la mesura que siguem capaços d'aprofundir en determinades qüestions que poden ser sensibles a incorporar la participació ciutadana, potser ens podem curar d'aquestes situacions no volgudes. Hem sabut crear canals però podem millorar-ne la utilització: la web, la ràdio, el butlletí, compareixences de l'alcalde -encara estem fent entrevistes amb gent que per qüestions diverses encara no hi hem pogut parlar-, el telèfon 900 on gratuïtament els veïns poden transmetre qualsevol qüestió... en aquesta línia estem i tal com deia el programa, assignem una regidoria que entre d'altres coses s'ocuparà d'aquests canals.

I estructures perquè els veïns es puguin manifestar... com el projecte de participació del POUM, però es podria obrir aquesta participació a comissions com de cultura, esports o festes, de la mateixa manera que es va fent amb la Fira?

Sí, és clar. Però també dependrà del tarannà de cada regidor i de la perspectiva que cada regidoria vulgui orientar. Particularment estic a favor i estimularé qualsevol iniciativa en aquest sentit perquè la gent que és fora del consistori pugui proposar iniciatives. Tot això és molt fàcil dir-ho però al posar-ho sobre la taula és molt complicat que puguin funcionar, amb contingut. Cada vegada més la gent ens estem acomodant i s'espera el plat escollit i en general no es vol participar en la decisió dels ingredients d'aquest. Faria autocrítica: possiblement no en sapiguem prou, perquè vingui la gent i es facin comissions. Però per a fer comissions, aviat estan creades aquestes, si cal. Que funcionin, que tinguin contingut, amb la suficient autonomia, i que serveixin d'alguna cosa ja és una altra cosa. Ho hem fet a la Fira, un excel·lent exemple, però tant de bo siguem capaços de traslladar això a d'altres àmbits.

Parlem ara de la participació política, de la implicació de la resta de grups polítics. Quina és l'oposició que li agradaria a Anton Ferré?

El paper de l'oposició pot ser més complicat que el del govern. Penso honestament -i els quatre anys anteriors justifiquen el que dic- que en el grup de govern trobaran tota la sensibilitat i el respecte al paper que exerceixen. Que som 11 regidors i que tots som representants en la mateixa mesura. Uns governen i els altres són l'alternativa. A mi m'agradaria trobar qüestions en les que poguéssim estar d'acord i poder treballar conjuntament i que no tot hagués de ser aquesta dicotomia del "sí" o "no" i establir ponts de relació que vagin configurant un escenari tranquil, que guanyi valor. Tothom té coses a dir, a afegir i millorar. Aquí la més alta responsabilitat la té el govern, i hem de ser generosos i encara molt més sensibles perquè això sigui possible, però també l'oposició ha de fer gestos en aquest sentit i per tant haurà de ser un acord de les dues parts.

En el programa d'ApC hi ha la proposta de construcció d'un centre geriàtric que aniria més enllà del Centre de Dia, que enguany compleix cinc anys. Després de la creació d'infraestructures, més enllà del totxo, ara tocaria definir el contingut als diferents projectes i complir els objectius...

Per a mi és tant o més important la feina de treball que es pot fer des dels serveis socials i arribar a la gent a les seves cases, que la pròpia construcció de la residència. Si ens plantejem la construcció d'aquesta residència és perquè és un equipament que mereix Alcover i que dona alternatives a determinades situacions familiars. En aquest sentit, hi posarem tots els esforços i recursos per tenir aquesta residència. Però aquí del que es tracta a més a més -i sobretot- és que a través d'aquest equipament puguin sorgir iniciatives i accions capaces d'anar a les famílies, allà on hi

ha els problemes, resoldre situacions, i fer-ho des del seu origen. És a dir, no només solucionar el problema de la dependència, de la solitud... qui té els recursos també té possibilitats d'anar a la residència. L'important és que siguem capaços d'arribar als domicilis i resoldre els problemes que poden tenir els nostres grans i a partir d'aquí tot tindrà molt més sentit. No tant construir la residència, amb uns grans serveis, i que només pugui venir determinada gent. Tant de bo puguem, a més, organitzar un voluntariat que interactui entre ells i que puguin arribar a aquestes situacions familiars, i que fem poble des d'aquest punt de vista.

***“poder solucionar problemes
reals de la gent és el que m'estimula i
motiva per haver-me decidit
a ser alcalde”***

Per a això calen recursos...

Sí, i potser no acabaríem, perquè hi ha situacions molt complicades. Em fa l'efecte que l'ajuntament d'Alcover ha posat l'interès i la implicació en aquests problemes. No gaires pobles des de fa cinc anys tenen un Centre de Dia i per tant en aquest sentit ens podem sentir orientats. Sempre serem deficitaris a l'hora de donar servei. Voldria recordar que l'ajuntament d'Alcover no té cap tipus de competència a l'hora de fer polítiques de serveis socials. Els pobles de menys de 5.000 habitants no tenen cap tipus de competència assignada, i és el Consell Comarcal el responsable d'articular i dirigir aquestes polítiques. Per tant, el nostre és un paper secundari.

Som conscients però que el paper del Consell Comarcal és insuficient perquè deuen tenir els recursos que deuen tenir i no poden abastar amb la profunditat que caldria un tema com és aquest però hem de ser conscients d'això. Tenim un paper d'última fila i com que el problema el tenim nosaltres malgrat el que diu la llei i malgrat el que diuen els sistemes de competències, perquè el vivim, el compartim i ens afecta, no pots girar l'esquena i dir: “no, has d'anar al Consell Comarcal que són els competents o has d'anar als serveis territorials de Tarragona perquè allí t'ho solucionaran”. Ho has de fer aquí i has d'intentar resoldre-ho, que és d'alguna manera el que hem estat fent aquests anys.

Des del punt de vista del programa electoral que s'havia plantejat el 1999, hi ha alguna cosa que a Anton Ferré li agradaria fer?

Sí, poder solucionar problemes reals de la gent és el que m'estimula i motiva per haver-me decidit a ser alcalde. Poder crear i fer operativa una estructura que sigui capaç de fer això, sempre tindrà de part meua una especial atenció. Ja veurem fins a on som capaços d'arribar. Però som ambiciosos i volem anar més enllà i intentarem agafar el toro per les banyes, som vuit regidors i ja veurem com va. És veritat que hi ha un tema de poble que penso que és ab-

solutament prioritari per dibuixar el futur: la remodelació del centre històric, els carrers i les places del nucli antic, i la variant de la carretera Mont-ral. Penso que són les dues apostes més importants que pot tenir avui el municipi.

La recuperació del convent de Santa Anna seria un os massa gran?

Sí, perquè la magnitud del que s'hi ha de fer és tant immensament gran que gairebé espanta plantejar quina sortida pot tenir. De totes maneres, som absolutament conscients de la urgència que té trobar una sortida al convent de Santa Anna, que això se'ns està escapant de les mans, que no hem sabut posar-hi solució i que haurem de ser imaginatius per posar-nos en contacte amb la gent i les institucions perquè el convent de Santa Anna continui sent un patrimoni que convisqui amb nosaltres durant molts anys.

Tant o més complicat que la restauració de l'església Nova?

Més complicat. Segur. Econòmicament és més complicat, i l'església és un element viu que forma part dels mecanismes de convivència de la nostra societat i per tant és més factible arribar a més recursos. Tot té la seva dificultat. Captar recursos no ha estat fàcil i és complicat posar tantes administracions d'acord, i que tots juguem un paper just i equitatiu -com penso que ha estat en l'acord de finançament de restauració de l'església Nova. Sense valoracions de rànquings, és el més complicat que tenim.

***“hi ha un tema de poble que penso
que és absolutament prioritari per
dibuixar el futur: la remodelació del
nucli històric i la variant de la carretera
Mont-ral.”***

I quan arribi el 2011, què té ganes de fer?

M'agradaria arribar-hi amb la tranquil·litat que hem sabut resoldre totes les qüestions que hem plantejat en aquest programa i que en definitiva el canvi que es proposava per al meu poble el 1999 s'ha produït. Que hi ha hagut -crec que ja s'ha vist en aquestes darreres eleccions- una regeneració política que penso que era urgent i necessària, i que, per tant, ens agafen el relleu altra gent preparada i que dins Alcoverencs pel Canvi són capaços de reinventar una altra vegada amb una nova embranzida i experiències el projecte d'Alcoverencs pel Canvi. En política, sempre val més parlar flux d'aquestes coses però em fa l'efecte que hauria d'anar per aquí. Caldrà veure també quina capacitat de regeneració, d'actualització té Alcoverencs pel Canvi i veure quina és la relació de l'alcalde i els seus veïns. Seria bo que això es pogués produir i avançar en una nova etapa amb relleu generacional.

El nou ajuntament

Anton Ferré Fons
Alcalde
Regidor d'hisenda i urbanisme

Alcaldia
Coordinació de totes les àrees de l'ajuntament.

Urbanisme
Relacions amb els tècnics, atendre consultes i redacció del nou POUM.

Hisenda
Confecció i seguiment del pressupost municipal

Bonaventura Figueras Busquets
Primer tinent d'alcalde
Regidor d'obres, serveis i camins

Obres
Seguiment i control de les obres públiques.

Serveis
Responsables del servei d'aigua, de neteja, d'enjardinament, cementiri. Funcionament i manteniment equipaments públics

Camins
Reforma i manteniment de camins municipals

Julián Sánchez Araque
Segon tinent d'alcalde
Regidor de Governació i via pública

Governació
Coordinació de la vigilància municipal.
Executar ordenança de convivència ciutadana.

Via pública
Ocupació i regulació de la via pública.
Manteniment i neteja de la via pública.

M. Rosa Ballesté Pujol
Tercer tinent d'alcalde
Regidora de Salut i serveis socials

Salut
Relacions amb el CAP i resoldre la seva ampliació.
Creació programa funcional nova residència i els seus serveis.

Serveis socials
Coordinació Llar de Jubilats i Centre de Dia.
Creació de nous serveis d'atenció domiciliària.

Àngel Mora Clares
Regidor d'Educació i cultura

Educació
Relacions amb el CEIP i IES.
Coordinació EMMA, Llar d'Infants i escola d'adults.

Cultura
Confeccionar programació cultural i festes.
Gestió ca Cosme i relacions amb entitats.

Xavier Torrell Camps
Regidor de Medi Ambient, comerç i turisme

Medi ambient
Política mediambiental del municipi
Entorn natural i mas de Forés

Turisme
Museu i patrimoni històric, Oficina de Turisme i Fira de Bandalers

Comerç
Suport al comerç local i campanyes per a la seva promoció

Joan Dolcet Vallverdú
Regidor d'Esports i joventut

Esports
Gestió del nou camp municipal d'esports i pavelló poliesportiu.
Promoció esports base i preparació monitors.

Joventut
Coordinació amb el casal jove i organització festes i lleure jovent.
Gestió PIJ, borsa de treball i habitatge.

Joan Puig Torbellino
Regidor de Comunicació i atenció ciutadana

Comunicació
Introduir format televisiu al telemàtic.
Coordinació amb Alcover Radio, butlletí, web i telemàtic.

Atenció ciutadana
Coordinar el mitjans per fer arribar les peticions dels veïns.
Contestar i resoldre les peticions.
Relacions amb les urbanitzacions.

Josep M. Maideu Torres
Regidor i portaveu del GM de CiU

Àngel Clares Gallego
Regidor del GM de CiU

M. Isabel Torres Carnicé
Regidora del GM d'ERC

**Maria Jesús
Comino Montes**
ex-regidora

“El 1999 el poble havia volgut un canvi”

La candidatura del PSC que es va presentar el 1999 comptava amb una mestressa de casa avesada a trencar-se les banyes en què les petites coses quedessin resoltes. Petites i no tant petites. La Maria Jesús va decidir com a representant del PSC l'any 1999, que Alcover tindria un canvi de govern diferent que el què hi havia hagut des de les primeres eleccions municipals posteriors a la mort del dictador. A partir d'aquí, ha assumit des de l'ajuntament les àrees de sanitat i serveis socials. Aquí -ens diu- hi ha vist de tot.

Com comença la política per a tu?

M'ho van proposar. I la veritat és que em va fer molta pena anar a les llistes, però quan passa el temps i veus que va de debò, et pica la curiositat i em vaig fer el carnet del PSC. Feien el congrés del partit i volia anar a participar-hi i em van assenyalar que calia que tingués el carnet per assistir-hi. Hi havia una escola d'hivern i vaig anar-hi. Allí un company de Tarragona em va dir que si volia afiliar-me podia fer-ho llavors, que hi havia els peixos grossos. Si t'apadrina algú de dalt pots anar llavors al Congrés. Hi havia el company Borrell i li van proposar de fer-me de padrí. Ho van fer el Borrell i el Tura (Jaume Solé-Tura). Em va fer molta il·lusió perquè mon pare havia estat molts anys escoltant la Pirenaica, que ell era a França. Recordo que nosaltres estàvem cantant al carrer mentre el meu pare escoltava la Ràdio Pirenaica perquè al barri hi havia un Guàrdia Civil que era... ja m'entens. Llavors ja vaig quedar involucrada. He tingut la sort d'entrar a la política per la porta gran, de la mà de la Rosa Barenys que en aquell moment era diputada i senadora, de la Montse Duch, de Pérez de Tudela, de conèixer l'Almunia, el Bono, presentada per molts càrrecs alts del PSC, conec el Montilla, Manuela de Madre, Micaela Navarro,...

La teva perspectiva de la política doncs ja no és la de la independència, i et vénen a buscar per ser algú actiu...

Al principi sí. Et vénen a veure perquè ets la presidenta del Col·lectiu de Dones i creuen que amb el canvi que s'està preparant a Alcover tu pots aguantar la llista dels socialistes. D'això n'havien parlat perquè quan m'ho van dir jo vaig pensar “com vols que vagi a la llista dels socialistes si és un dels perdedors o almenys ho semblava?”. Ells vénen pel que representes al poble. Després es tomba tot i jo m'implico amb el PSC. Vaig estar 2 anys del grup de dones de la federació de Tarragona del Partit, participo a les escoles de dones, a la Comarcal,... i a partir d'aquí m'envien al Consell Nacional, amb reunions cada mes i on ets part de l'estructura. Veus com es cuina tot plegat.

Abans de ser regidora?

Després.

Quan el PSC et proposa liderar la llista, aquí hi ha una situació molt determinada: cinc llistes, possibilitats que CiU no repeteixi, una alternativa que passa per entendre's... molt complicat tot, no?

Tenia clar que Carles Vidal podia no repetir malgrat que ho tenia tot molt lligat i que tots junts podíem guanyar. Me'n recordo que Pérez de Tudela em deia: “si quedes com a alcaldessa, jo t'ajudaré. No et preocupis que tenim un acord amb els independents”. El meu marit a casa meva em preguntava què feia, i li responia que li feia d'oposició a Carles Vidal perquè tenia clar que estaríem quatre anys a l'oposició, ho tenia tant segur que em feia els discursos i tot.

I no només després de les eleccions el PSC queda a l'oposició sinó que a més a més...

Tinc la paella pel mànec. I sóc la persona que decideix qui mana a Alcover. Si els independents o... Podia haver-hi tres

alcaldes: Pere Roig (ERC), Anton Ferré (ApC) o Carles Vidal (CiU), i tots tres em van demanar el suport.

O Maria Jesús Comino?

No. Jo ho tenia molt clar. El poble havia volgut un canvi i molts companys s'haurien sentit traïts si hagués utilitzat un vot diferent del què havia fet. No es parlava d'estar en contra de CiU perquè calia aquell canvi a Alcover. No era un tema de partit.

Tu coneixies els integrants d'ApC?

Tota la gent no. L'Àngel Mora i Vicens (Lloret) perquè havien estat als castells, la Sonia (Martínez) perquè té una edat semblant a la meua filla, la Carmeta. I Ventura perquè encara me'n recordo d'aquells pantalons curts que passaven pel carrer amb el seu germà quan venien d'estudiar. I a qui no coneixia era a l'Anton, potser l'havia vist quatre vegades pel poble, però no havíem parlat mai.

Parleu, i veus com ERC es despenja d'un possible acord amb ApC i PSC...

Crec que va ser una llàstima perquè ApC van respectar tal i com havien anat els vots: primer ApC, ERC i després el PSC els que vam tenir menys vots.

Perquè no hi va haver entesa?

No ho sé. Això no t'ho puc dir. El que sí que et puc dir és que quan em van trucar i em van dir que volien l'alcaldia durant dos anys ells i dos Carles Vidal els vaig dir que no rotundament. Anàvem per un canvi, no per a veure qui manaria. Havien tingut la sort que la gent havia escollit ApC per a fer un canvi i va ser així. Res més.

I dins el cartipàs municipal, tu decideixes assumir els serveis socials

Quan vam anar per repartir les responsabilitats van dir: "tu portaràs això, això i això". Els hi vaig dir que jo era una sola: sanitat, serveis socials i prou. El tema era com fèiem el pacte. Vam tenir la primera reunió i ho vam tenir molt fàcil perquè en cap moment em vaig sentir la regidora del PSC, amb la confiança de formar part d'allò. Que les coses es feien bé. He anat a l'ajuntament i he entrat al despatx de l'alcalde, l'he vist i no hi ha hagut mai allò de "que no se n'enteri". Hi ha hagut una voluntat de ser tots uns, amb una complicitat col·lectiva. Ens ho hem passat força bé.

"El poble havia volgut un canvi i molts companys s'haurien sentit traïts si hagués utilitzat un vot diferent del què havia fet"

Amb uns inicis a l'ajuntament se suposen que molt complicats..

Érem tots nous. La sort que vam tenir és que l'Anton tenia gent que li podia donar un cop de mà, amb les portes obertes. Tampoc hi ha hagut una posició de partit perquè

jo no he volgut ser la delegada del PSC. El temps per gestionar els assumptes era molt important, i si em trucaven de Barcelona, els deia que s'adrecessin directament a l'alcaldia. A vegades m'ha trucat el company Royes per dir-me alguna cosa sobre alguna reunió i de seguit ja li deixava clar que ho havia d'aclarir amb l'Anton.

I després dels primers quatre anys de preparatius on es culmina un CAP, el Centre de Dia,... equipaments que han anat acompanyant la feina de serveis socials...

Crec que amb el Centre de Dia, una de les complicitats més importants és que l'Anton va patir a casa seva amb el seu pare el que és tenir una persona a casa i això el va fer més susceptible als problemes, i quan la gent veu que ha de portar els grans al Centre de Dia de l'Hospital de Valls, que no hi ha lloc i els diuen que no hi poden anar més, que ha de ser una setmana sí i una altra no, que la gent necessita descarregar-se, sorgeix la necessitat. Ell se'n fa molt susceptible d'aquest problema. A més, amb la demanda de la Llar de Jubilats per ampliar l'espai perquè amb l'organització de les festes no s'hi cabia, fins a 120 persones a la sala del bar, llavors es comença a pensar en que hi ha una necessitat per cobrir la terrassa i fer compatible les dues coses. Es decideix i es fa.

"en cap moment em vaig sentir la regidora del PSC, amb la confiança de formar part d'allò"

Has estat a més membre del Consell Comarcal...

Tenen molt pocs calers i tasques molt importants. A l'Alt Camp creixen els pobles però no els diners. El problema és com et menges això. Hi ha hagut una entesa entre tots els grups polítics i ha estat força efectiu perquè les disputes entre partits han quedat apartades i hem anat per veure com podíem fer-ho.

I s'ha aconseguit?

Crec que sí. He estat Consellera d'esports i els diners ja no vénen de la Generalitat. Llavors quan demanes a la Diputació els diners per a fer coses, et responen que els ajuntaments tenen derivats els recursos i compta que ha estat una conselleria en la que tant sols he pogut anar a donar copes als ciclistes i jugadors de petanca. I res més.

**Pere
Garcia Vidal**
ex-regidor

**“El
funcionament
intern de
l'ajuntament no
és tant diferent
amb un color o
un altre”**

Ha vist l'ajuntament des de tots els cantons. Al govern i a l'oposició. Una perspectiva que aquest professor d'institut li ha servit per valorar la política municipal des de la tranquil·litat del deure acomplert. Una experiència que recomanaria, de la mateixa manera que motivaria perquè la gent participés en la vida associativa del poble. Ho va fer, a més, com a president del centenari del Cercle d'Amics.

Quan va ser la primera vegada que participes en una llista electoral?

Fa dotze anys. Per les eleccions del 1995. Era militant d'Unió de feia uns anys, i simplement era militant de partit. Mai m'havia plantejat entrar a l'ajuntament,... De cop i volta em vaig trobar implicat amb un grup de gent que intentaven entrar a l'ajuntament, i no se'n sortien, gent que es van fer militants d'Unió. Fem la proposta a CDC i sense adonar-me em trobo de número 4 a la llista. La meua intenció no era anar-hi sinó d'altres. Molts altres que jo creia que podien entrar-hi.

La quota d'Unió?

Sí, de la mateixa manera impensada que em vaig trobar un any després president del Cercle d'Amics. Era membre de la Junta del Cercle perquè en el seu moment m'havien vingut a buscar. De de cop i volta plega el president i em trobo encapçalant l'entitat. Una vegada dins no cal dir que als dos llocs em vaig posar a treballar profundament per l'ajuntament d'Alcover i la comarca de l'Alt Camp, tant oblidada avui en dia.

I quines responsabilitats agafes?

Em trobo en un ajuntament del què pràcticament no en sabia res. Se'm atorga el què llavors era la regidoria de territori i medi ambient que aglutinava agricultura, medi ambient, indústria, urbanisme i activitats classificades. Una macroregidoria. Evidentment, em va costar molt posar-me al dia, sobretot en urbanisme. Vaig tenir al costat un bon element que em va ensenyar moltes coses, el Josep Roca, que llavors era l'aparellador municipal.

Gairebé, una regidoria adjunta a l'alcaldia!

Al final hi vaig estar relativament còmode. Amb urbanisme penso que vam treballar molt. Vam posar les bases perquè Alcover pogués créixer d'una manera mínimament organitzada. Anys anteriors hi va haver un creixement

desorbitat. Vam patir per posar les coses en ordre. En Medi Ambient vam tenir un “marron” del què ningú en sabia res. I realment es va veure que va ser tal “marron”. I penso que ens va costar el govern del municipi...

El Centre de Transferències de Residus...

Sí. Cator i la Romiguera són dues coses que no tenen res a veure amb tot això. La història comença amb el Centre de Transferències de Residus. Tot neix amb una notícia de El Periódico. L'ajuntament ni en sabia res ni evidentment hauria permès la instal·lació del Centre de Transferències de Residus. Vam demanar explicacions i ens van dir que a Alcover no ho tenien plantejat, però que podien haver-hi possibilitats. A partir d'aquí es va muntar tota la moguda...

La Plataforma...

Es van mobilitzar per una falàcia que no tenia cap ni peus. O potser en sabien més ells que nosaltres de la història aquesta. Després de la Generalitat va arribar una proposta per si es podia estudiar la possibilitat que anés a Alcover el Centre. En una reunió amb el Departament hi va haver quatre persones que van dir: “Nosaltres marxem, si això se'ns coacciona perquè es posi, pleguem de l'ajuntament”. Teníem molt clar quan vam saber què era un CTR, que no el volíem. Els de la Plataforma sabien que això no vindria a Alcover, perquè els ho havia dit jo mateix. Després es van refer les postures amb un “Cator No” i “Romiguera Verda”. La seva opció no era social sinó política. I tothom es va oblidar del CRT que havia estat el detonant. Les formes de vegades enfosqueixen les relacions. No calia enganyar els veïns.

La Generalitat us proposa la possibilitat de l'arribada de Cator?

S'ensenyava la planta a instal·lar el què hi ha d'anar. I cap problema. La Planta de Dinamarca que va visitar l'ajuntament de llavors estava rodejada de cases. I es creu que podria ser interessant i un punt a favor d'Alcover. Però ja s'han vist els resultats. Una planta pilot per reciclar l'oli però l'hem hagut de patir, i la patirem. Lògicament vam veure després que el què Medi Ambient havia ensenyat a Carles Vidal no era la fase final. Era una altra història.

I a les eleccions del 99, es presenten cinc partits amb tot això com a teló de fons...

Prèviament però hi ha un ple a l'ajuntament interessantíssim:

el ple de les pancartes. "Romiguera verda, pudors no, Cator fora". Aquell ple em va ensenyar moltes coses.

Per exemple?

Una cosa que després he aplicat a la feina: "no perquè expliquis molt bé les coses la gent et voldrà entendre". Penso que va ser això. Vaig explicar tota la història de Cator i tot el què s'havia fet per millorar la planta. Que ha estat molt més del què s'ha fet en aquests darrers 8 anys, malgrat tot el què es pugui dir. I la gent no ho va entendre.

S'havia plantejat l'assalt del govern municipal?

Sí, clarament dirigit. Allí es va prendre l'ajuntament. Però està bé. En aquell moment et sap greu, t'enfades, et cabreges, faltes inclús en algun moment a la gent. Ara des de la llunyania dius: "perquè no?". Al final la raó la té a qui li ha donat la gent.

I et trobes de regidor a l'oposició...

No puc dir massa cosa d'aquella legislatura. No va servir per res. Penso que l'equip de govern va fer molt menys del què havia de fer, i l'oposició no va fer res del què havia de fer. Ells mateixos potser no s'ho creien. Majoria absoluta galopant i s'ha acabat el bròquil!

I al cap de quatre anys, es curen les ferides?

A mi se m'ha acusat de no haver fet una oposició contundent i qui va escoltar el meu discurs de presa de posició com a regidor va poder escoltar que no faríem una oposició del "no" pel "no". Que votaríem a favor de totes aquelles coses que fossin bones pel poble. I si ApC hagués fet totes les coses al meu entendre positives pel poble, no m'hauria importat dir-los a tot que "sí". La meua manera d'anar a l'oposició no és anar a la guerra ni destruir el contrari.

La teua també ha estat una posició d'observador, una visió que els altres regidors no han tingut donat que tu havies estat al govern. Veies com altres coses s'havien fet de manera diferent.

El dia a dia, el funcionament intern de l'ajuntament no és tant diferent amb un color o un altre. ApC no ha fet coses tants diferents de les que hauríem fet nosaltres al govern. Potser sí que hi ha maneres i coses en les que sí que hi ha diferències. Estàvem molt atents a petites coses que ara no es tenen en compte. Aquesta manera de fer de cara a la galeria que alguna vegada he criticat, penso que no la teníem. Que potser és molt més productiva? Potser sí. Hem insistit en els camins del poble, però és que seguim tenint camins intransitables! hem criticat la circulació del poble, però és que un desastre i que s'ho faci mirar qui vulgui. No entenc perquè el carrer Sitjar no està pavimentat, no entenc com és que no hi ha un pas cebra a la cantonada del Suma si està demanat de fa temps... L'equip de govern mira les grans places, avingudes o construccions. Aquests es detalls no es cuiden.

Productiva vols dir pel rendiment electoral?

La gent es belluga davant de grans coses. Potser les hauríem fet igualment. Estava planificat tot. Res de nou... menys el Mas de Forès! Teníem un Centre de Dia molt més gran a cost zero i manteniment zero. Pagava l'Obra Social

de La Caixa, i tenia tres vegades més l'espai que té ara. El CAP estava dat i beneït. El Polígon industrial hi havia el Pla parcial fet. Ens l'havia pagat la Generalitat per tenir CATOR, i tampoc se'l van inventar Alcoverencs pel Canvi. L'institut el teníem concedit, però no va sortir com vam voler. Evidentment que l'han fet ells. Ca Cosme estava la primera fase feta...

Però en sis o quatre anys es realitzen tots aquests projectes, això és emprenyador...

Sempre he fet servir un exemple per mostrar la barrabassada que ens va fer el govern de la Generalitat que era del nostre color: una vegada es desenvolupa el Pla parcial del polígon, ens diuen que el polígon allà és inviable. Plantejem fer-lo a la carretera de Valls i no se'ns posa cap problema. Tot al contrari. Perdem les eleccions i al cap d'un mes desencallen el polígon industrial a Roques Roges, i a partir d'aquell moment és un lloc ideal. I el Govern de la Generalitat era el mateix. L'ex-president de la Diputació ens va dir "és que vosaltres no em porteu cap problema, i a la Selva així els tenim callats". Hi van abocar el què convenia.

I veus a més com CiU va perdent els seus votants...

Els resultats del 99 fan un mal a CiU terrible. Per qui era militant o simpatitzant va ser desastrós. A partir d'aquell moment no es fa res per redreçar el carro. I el 2003, la bofetada és molt bèstia. Ens vam equivocar de valent. Tinc claríssim que no hi hauria d'haver anat a la llista. CiU ha seguit ensorrada i Unió ha mantingut un grupet que va treballant. A les del 2007, vam decidir que havíem de canviar la gent de socarrel. Ara des de la distància es pot ser més objectiu. Potser en unes altres circumstàncies CiU podria haver fet uns altres resultats. El votant d'ApC és votant de CiU, que pot ser-ho de manera fidel. És el gran encert d'ApC.

Has estat a l'equip de govern del Consell Comarcal, durant vuit anys...

Del 1997 al 2003. Penso que és important el Consell Comarcal de l'Alt Camp, i la comarca! Perquè som a l'Alt Camp. M'ha molestat que estem durant 8 anys d'esquena a la comarca, i suposo que hi estarem quatre anys més. Es pot treballar molt per la comarca i el poble. I en canvi estem de cara a una comarca amb la què no hi tenim res a veure. Vam estar quatre anys al Patronat de Turisme. Sent jo el president del Patronat vam engegar la Ruta del Cister conjuntament amb el Consell Comarcal de la Conca de Barberà, intentant donar sortida al turisme de la Costa Daurada per la ruta del Gaià. Vam tirar endavant la marca de productes de l'Alt Camp, "Alt Camp producció artesana". Va estar bé però el Consell següent no va seguir amb la iniciativa. Em sap greu que una aventura interessant pels productors de la comarca. Bé, em vaig proposar treballar pel poble i la comarca i ho vaig aconseguir.

Recomanaries a algú tastar això de l'ajuntament?

I tant, a l'ajuntament, en alguna entitat representativa del poble... gairebé ho obligaria! És complicat però ho recomanaria perquè es vegi com es fan les coses. Penso que la gent entendria moltes coses.

**Vicenç
Lloret Roig**
ex-regidor

“Som un poble prou petit perquè cap partit polític marqui el nostre rumb”

Plega i s'acomiada de l'ajuntament on ha participat en els darrers 8 anys. Per a ell la política municipal té un valor clar i definit: baixar la política al nivell més baix. Agricultura, promoció econòmica, Cultura o Festes han estat diferents responsabilitats que ha assumint en 8 anys on ha pogut aprendre que els projectes sempre han d'anar acompanyats d'actituds positives. Ens ho explica.

Com arriba la teva decisió de formar part d'una llista electoral?

L'any 1998 em vénen a veure amb plantejaments per formar una candidatura independent, amb la preocupació que el poble s'està aturant i necessitava un canvi. Gent propera a mi, amb qui havia estat en entitats com els castells. En aquell moment, prenc la decisió de formar part d'aquest grup. Ho vaig veure interessant.

i t'incorpores dins la llista. Com recordes la primera campanya electoral?

Molt intensament. Molt més que les dues darreres. Hi havia cinc partits que intentaven posicionar-se, el grup que governava i quatre més (PSC, ApC, PP i ERC) i des de la novetat suposo que vam girar la truita tenint en compte que sortíem com a grup independent, i que havíem de fer alguna cosa més que vendre la idea política o unes sigles. Parlàvem de la idea de col·laboració i que tothom és bo per participar i vam preparar una campanya diferent. Amb l'organització de presentacions de llibres i altres activitats.

No hi havies pensat mai en participar d'aquesta manera...

No. M'he mogut en d'altres entitats. Les entitats amb què he tingut més relació han estat els castells, el futbol... però la política no ho tenia al cap. Amb vint-i-vuit anys que

ho vaig agafar no m'ho havia plantejat, tot i que vist amb perspectiva no és tan gros com podia semblar.

Exerceixes de regidor de promoció econòmica...

Al meu àmbit vaig assumir agricultura, medi ambient, turisme i als anys posteriors vaig assumir cultura perquè una companya va haver de restringir les seves funcions. L'experiència de començar a l'ajuntament era no només exercir de regidor. Era començar a fer coses noves que no coneixies. Fins i tot l'ajuntament no sabia ben bé com funcionava. D'un dia per l'altre no sabies ben bé com anava. Finalment entre la gent que vam entrar a l'ajuntament vam poder fer. No ho vam tenir massa fàcil perquè no hi va haver un relleu real dels coneixements, era nul. No hi havia carpetes ni transmissió de coneixements. Els sis o vuit primers mesos va ser adaptar-se a la situació anterior i intentar innovar una cosa bastant adormida. Vam impulsar des de jornades de medi ambient, veure com naixia el polígon industrial... no t'imaginaves veure't en posicions de decisió. Són experiències que t'enriqueixen i et fan veure que pots fer i tirar endavant, que no és tan gran com sembla. Potser hi ha molta gent que pot fer-ho i que en aquest cas m'hi vaig trobar jo.

Trobes que cal prestigiar la política?

Ens trobàvem que participar en l'ajuntament ho veiem com una muntanya i que veiem els mateixos regidors, un mateix color polític i una mateixa manera de fer. Li donem la importància a un càrrec, un regidor o un director de... i en definitiva són persones que decideixen i que són al teu nivell. Persones que han passat per altres fases, però són les mateixes. Això ho hem de tenir clar. Tothom amb una adaptació, amb una manera de fer i pensar pot arribar a càrrecs i determinades decisions, amb les circumstàncies que et trobes, actues en conseqüència. Aquesta és la importància de qualsevol responsabilitat.

I quines decisions destacades des del teu àmbit?

Realment en global és el fet d'haver format part de l'ajuntament, això és un orgull. Tot el procés que hem portat des d'ApC ha estat un canvi important i les maneres de fer, des de la regeneració de les festes amb la participació i les decisions per organitzar-les...

Estàs parlant de la comissió de festes...

Estic parlant de les decisions per organitzar les festes, si bé al principi hi va haver una comissió de festes, després es va diluir i diria que pràcticament ara no existeix.

Però mentre tu eres regidor...

Hi havia una comissió de festes, realment es va muntar amb la visió que jo tenia i que podia haver anat molt més endavant. Decíem a partir de les reunions, els actes i fer possible que la gent s'adonés que allò ho havia portat ella mateixa i que les entitats culturals hi participaven. Que la gent se senti implicada en definitiva en les coses que es preparen. Quan parlem de les instal·lacions o infraestructures podem parlar de la Casa de Cultura i el fet d'intentar portar una dinàmica positiva amb una obertura a la gent i les entitats seria del que n'estic més content, no estar tancat a cap inquietud. Aquest seria el valor que m'enduc com a record.

"Que ens hagi arribat l'abstenció al 40% vol dir que la gent no li dóna importància a la gent que passa davant o que ja li va bé"

i de les àrees on més has gaudit?

En les festes, és clar. Abans però comporta un cert treball, moltes hores i nits d'insomni, i viatges per veure què es programa. A partir de l'any 1999 i 2000, van evolucionar amb un seguit de 7 o 8 dies de festes seguides des del matí fins a la nit. Era una cosa de molta feina i que perseguia que deixés un bon regust a la gent. Com a conseqüència també veus altres coses: aquell focus que no funciona, l'altaveu o la barra...

Des del punt de vista local, com entens la política en un poble?

Quan he explicat l'inici del viatge en les llistes, ja he assenyalat que la llista en la que entrava no tenia sigles polítiques -almenys així era ApC al 1999- i realment és com crec que hauria de ser la política municipal. Aquí hi entra tothom, qualsevol manera de veure, ideologies properes al poble, propostes disposades a ser discutides. Crec en la política municipal, fora dels partits en qualsevol municipi. Som un poble prou petit perquè cap partit polític marqui el nostre rumb i que les decisions les prenem nosaltres sense dependre de sigles forànies. I aquí, tant bones són les idees d'uns i altres si agafen com a referència el poble. Des del

punt de vista de l'abstenció, és prou preocupant tot plegat. Aquí votes el governant més proper a tu, a qui tindràs a la vora. Que ens hagi arribat l'abstenció al 40% vol dir que la gent no li dóna importància a la gent que passa davant o que ja li va bé. Això passa en les eleccions municipals i la resta, i no és el camí del que podem estar contents i està per analitzar. Els camins per incrementar la participació i les fórmules són tan variades i tan desconegudes que és difícil. Hauríem de posar de la nostra part i sobretot la gent més jove és qui hauria de veure que no hauríem de perdre el que tenim, que s'adoni que no és el mateix que governin uns o els altres.

"Tothom amb una adaptació, amb una manera de fer i pensar pot arribar a càrrecs i determinades decisions"

Al Canvi t'hi has referit en diferents ocasions en aquesta conversa, quin adjectiu li posaries a aquest canvi? Una etapa viscuda que ha estat...

Una experiència enriquidora personalment i municipalment. 8 anys en que he conegut moltes coses i he pogut veure com podiem anar a més i a millor. Molts exemples, però en definitiva projectes que feia molts anys que no es veien i maneres de fer que no es portaven. Que es podia haver millorat molt més? per descomptat! però el camí ha estat bo i satisfactori.

Jordi Bové Tombas ex-regidor

Jordi Bové Tombas deixa l'ajuntament però no la vida municipal, un projecte que a ell l'il·lusiona. Ha estat els darrers quatre anys com a regidor de CiU i tancava aquestes passades eleccions la llista convergent. Un espai que es reserva sempre com a element simbòlic.

“Quan tens la il·lusió per a fer el que sigui, el temps surt”

Passes al capdavant com a regidor el 2003, després que el cap de llista de CiU Carles Vidal, renunciï a ser regidor després de les eleccions.

La veritat és que m'incorporo conscientment per sortir. Sóc militant d'Unió Democràtica de Catalunya (UDC) i en tenia moltes ganes. Els números que havíem fet era perquè sortís. Però vaig entrar de rebot.

No havies anat mai a llistes?

Era la primera vegada i la veritat és que en tenia moltes ganes. Qui es consideri alcoverenc, una de les coses que ha de tastar és l'ajuntament, el més bàsic que hi ha en un poble. Se'm va oferir, i quan ho vaig raonar la meua decisió estava clara.

Molta gent diria: jo no tinc temps!

Les coses les has d'afrontar per il·lusió. Llavors el temps surt, de les nits o d'on sigui, busques l'espai per a fer el que sigui. I si en comptes d'il·lusionar-te, és una pedra que duus a l'esquena, lògicament no rutllarà bé. Aquestes coses que agafes de manera amateur o altruïsta, treus el temps d'on sigui. No és el cas d'alcaldies i altres nivells, és clar. Als pobles és molt difícil fer llistes. Costa implicar-se.

I quatre anys a l'oposició. Has vist la darrera campanya electoral també de molt prop. Les teves reflexions han d'haver servit als companys de partit?

De la mateixa manera ho enfoco dins la motivació i de les ganes que comentava. Ningú després de quatre anys -i molt menys vuit- veurà les coses de la mateixa manera. T'acomodes, t'agrada la cadira, es veu tot diferent. Comences molt motivat amb ganes d'aprendre i veus la burocràcia de l'ajuntament i xoques amb el que vols fer i el que es pot fer. Quan s'acaba una legislatura i veus que darrera hi ha gent motivada, saps que són els que faran que la guspira estigui viva. Costa implicar-se a més quan darrera hi ha unes sigles. La gent està cremada i augmenten les marques blanques i les formacions independents. Potser perquè és més abstracte. CiU ha estat molts anys a l'alcaldia i és més senzill aportar alguna cosa en una formació que mullar-se. Aquesta legislatura ha estat còmoda pel govern. No s'ha desgastat en cap tema excessivament gruixut, ho tenien tot rodat i els papers han sortit com havien de sortir. Pensava que ApC patirien alguna petita davallada, però qui ha rebut més ha estat -estadísticament- CiU. I la composició de l'ajuntament ha quedat igual. Per altra banda, la campanya no ha tingut la crispació ni els debats personals que potser en les darreres campanyes sí que havien estat. Anar fent una mica la traveta, i això és bó. Ja està bé.

Vas ser present al darrer plenari...

M'agradarà anar-hi i veure quins números es fan anar, què es fa i es proposa. Estic mentalitzat, ho tinc clar i vull seguir. Aniré als plens de pes per veure com van les coses.

Hi ha prou canals i mitjans perquè tinguis tota la informació que cal que tinguin els veïns?

Des de l'administració sí que hi ha informació, però l'alcoverenc del carrer no es vol implicar. Si exceptues els trescents de sempre. Ja es fan coses perquè la gent s'impliqui, la web, Alcover Ràdio, el telemàtic. No s'hi arriba perquè la gent se senti part. Aquesta potser és l'assignatura de tot l'ajuntament d'Alcover. Que la gent faci propostes, vingui als plens... A banda però, la majoria de vegades és així, però d'altres és al revés. La gent et pregunta: “és veritat això?” i tu com a regidor no en saps res perquè no ha passat pel ple. Això passa quan els governs són de majories i els regidors són els últims a saber-ho. Me'n recordo el primer any que es van aprovar les taxes de la llar d'infants i alguna mare em va preguntar per la qüestió. Abans de passar pel ple ja s'havia donat per fet que seria tal i com s'havia dit.

És important que la gent s'impliqui en el fer poble, com millorar-ho?

Aglutinant els col·lectius, fomentant la participació. En aquest sentit, el responsable és l'ajuntament, que ja ho fa bé. Des de l'oposició crec que és molt limitat. A banda del conjunt de simpatitzants. La gent sap que no pots oferir res del que ells voldrien. Una assignatura pendent és l'Associació de Comerciants, el Carrer del Rec bull, i hi ha molta vida. Els estatuts estan fets! I tenim una xarxa comercial important. Seria interessant aquest projecte. Aquest és un poble fantàstic amb unes capacitats i un futur impressionant si el sabem mantenir com a poble. La ratlla dels 4000 o 5000 habitants és una dimensió ideal. Quan s'aprovi aquest POUM, ja no és l'Alcover que m'agrada. Hi poden caber set, vuit o quinze mil persones. Mentre podem crear serveis i indústries, a peu de les Muntanyes de Prades, al costat del mar, un clima benigne, ho tenim tot!

I ara què et ve de gust fer?

La família, la feina... I un projecte imminent és marxar amb el meu fill a fer el Camino de Santiago, en bicicleta. El repte és molt interessant, fa quatre mesos que estic concentrat en això. Estic molt content d'haver estat regidor a l'ajuntament d'Alcover

El telemàtic canvia de canal

Seguint el pla de millores de l'agutzil telemàtic i esperant emetre en senyal digital abans de l'apagada analògica prevista pel 2010, l'última modificació s'ha efectuat per a millorar la senyal. Els canvis corresponent al canvi de canal que des de la creació del telemàtic fins el dia 23 de juliol havia estat emesa pel canal 21. Actualment i degut als problemes de recepció en algunes zones del municipi, s'ha optat per enviar la senyal pel canal 25 de la UHF. Aquest canvi permetrà emetre amb més potència sense el perill de poder eclipsar altres televisions amb senyal analògica.

Aprofitant les modificacions a l'estació on hi ha l'antena emissora, s'ha instal·lat dos repetidors, un encarat a l'urbanització del Remei i l'altre a la zona de Camí del Muntanyans, Serradalt i La Cabana on la senyal era pràcticament nul·la.

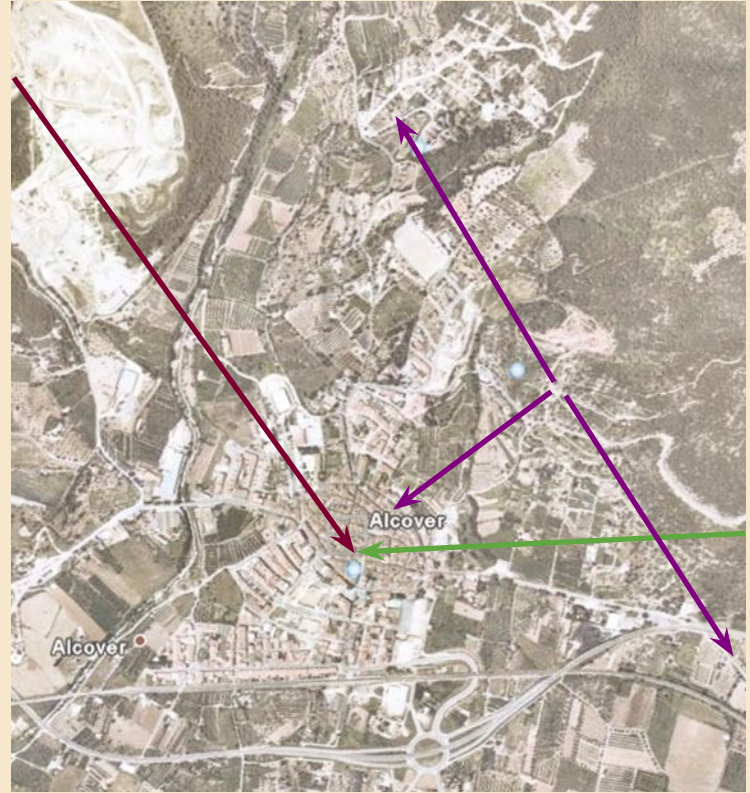
Tot i l'augment de potència de la senyal, cal comprovar l'orientació de la nostra antena per assegurar una bona recepció. Actualment i amb l'entrada de les senyals digitals molts veïns han modificat la posició de l'antena encarrant-la en direcció al repetidor de la Mussara ja que es el repetidor que ofereix més canals digitals. Aquesta opció es la més desfavorable ja que la senyal del telemàtic es oposada a aquesta orientació. En aquest cas cal l'instal·lació d'un mesclador per poder rebre la senyal de dos zones.

Tenir actualment la senyal del repetidor de Miramar per rebre la TDT es mes desfavorable que rebre la senyal de la Mussara ja que actualment només conta amb l'emissió amb digital de Tv3, el 33, el K3-300 i el canal 3-24. Un clar exemple seria el dels veïns de l'urbanització del Remei, que per requisits tècnics de recepció per la zona on estan ubicats tenen les antenes agafant la senyal de la Mussara. En aquest cas, per molt que s'augmenti la senyal del telemàtic, requerirà l'ajut d'un tècnic instal·lador per que l'assessori de la millor opció.

Utilitzar l'agutzil telemàtic diàriament, permet estar al dia de les informacions de primera mà que es generen des de l'administració local o de les entitats i associacions del

municipi. També permet escoltar la ràdio amb tota la graella les 24 hores, avisos, defuncions, etc...

Un altre mitjà per mirar l'agutzil telemàtic es fer-ho mitjançant la web de l'ajuntament www.alcover.cat.

- Senyal que arriba de La Mussara
- Senyal que arriba de Miramar
- Senyal que arriba del telemàtic

agutziltelemàtic

Per a una millor recepció,
sintonitza'l
a la freqüència 25 UHF

